

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Τα σχολικά ατυχήματα
και η πρόληψή τους

Ντετερμινισμός
και ελεύθερη βούληση

Εκπαίδευση, νέες τεχνολογίες,
καινοτομία ως μοχλός ανάπτυξης

ΤΕΥΧΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2011

26

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά ΧΡΟΝΙΚά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Παννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη, efipanpan@yahoo.gr

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ζαμπία Βαρδάκη
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δήμος Τριάντης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Ζωή Γεωργιάδου
Διευθυντής ΣΔΟ	Γιώργος Παννακόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Γιώργος Αγγελούσης
Γενικός Γραμματέας	Ηλίας Οικονόμου
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκης
Μέλη ΕΕ&Ε	Αθανάσιος Νασιόπουλος Γεώργιος Παναγιάρης Διονύσιος Κάβουρας Ευαγγελία Πρωτόππαπα Περικλής Λύτρας
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

ΤΕΙ Αθήνας
Αγ. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100
<http://www.teiath.gr> / e-mail: eee@teiath.gr

1. ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΣΕΛ. 4

2. ΘΕΣΜΙΚΑ

■ Απάντηση σε δήλωση της Υπουργού ΠΔΒΜΘ κ. Άννας Διαμαντοπούλου

ΣΕΛ. 7

■ Απάντηση του ΤΕΙ Αθήνας στην από 18-11-2011 ανακοίνωση της ΔΕ του ΤΕΕ

ΣΕΛ. 10

■ Επιστολή προς την Υπουργό ΠΔΒΜΘ κ. Άννα Διαμαντοπούλου

ΣΕΛ.11

3. ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

■ Α. Καρμάς

Ελεονώρα της Ακουϊτανίας - Μια μεγάλη γυναικεία μορφή στη Μεσαιωνική Ευρώπη

ΣΕΛ. 13

■ Ν. Χιωτίνης

Η Ιστορία του Ανθρώπου ως αέναη αναζήτηση κοσμικού νοήματος και υπαρξιακής ελευθερίας

ΣΕΛ. 18

■ Α. Νασιόπουλους

Εκπαίδευση, Νέες Τεχνολογίες, Καινοτομία ως μοχλός Ανάπτυξης

ΣΕΛ. 22

■ Μ. Βενετίκου

Ντετερμινισμός και ελεύθερη βούληση Είναι δυνατόν να ζούμε σε ντετερμινιστικό κόσμο και όμως να αποφασίζουμε ελεύθερα;

ΣΕΛ. 28

■ Π. Μάντη

Η σύμβαση του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού

ΣΕΛ. 32

■ Γ. Γιαννακόπουλους

Η τακτική της στρουθοκαμήλου

ΣΕΛ. 38

■ Ι. Μπουρής

Ηλεκτρονική διαβούλευση στην βελτίωση του προφίλ τμημάτων ΑΕΙ τεχνολογικού κύκλου:

Η περίπτωση του τμήματος Διοίκησης

Επιχειρήσεων του ΤΕΙ-Α

ΣΕΛ. 40

4. ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Παγκόσμια ημέρα ατόμων με αναπηρία

ΣΕΛ. 47

5. ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

Τα σχολικά ατυχήματα και η πρόληψή τους

ΣΕΛ. 49

6. ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ

Νέα του ΤΕΙ-Α

ΣΕΛ. 55

Νέα από τα Τμήματα

ΣΕΛ. 56

Νέα της Επιτροπής

Εκπαίδευσης και Ερευνών

ΣΕΛ. 80

7. ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΕΛ. 96

8. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΣΕΛ. 104

Ο Πρόεδρος
και το Συμβούλιο
του ΤΕΙ Αθήνας
σας εύχονται
η νέα χρονιά να είναι γεμάτη
**υγεία, χαρά
και
δημιουργία!**

3

ΑΡΘΡΑ ΑΠΟΨΕΙΣ

- **A. Καμμάς**

Ελεονώρα της Ακουϊτανίας - Μια μεγάλη
γυναικεία μορφή στη Μεσαιωνική Ευρώπη

- **N. Χιωτίνης**

Η Ιστορία του Ανθρώπου ως αέναη αναζήτηση
κοσμικού νοήματος και υπαρξιακής ελευθερίας

- **A. Νασιόπουλους**

Εκπαίδευση, Νέες Τεχνολογίες, Καινοτομία
ως μοχλός Ανάπτυξης

- **M. Βενετίκου**

Ντετερμινισμός και ελεύθερη βούληση
Είναι δυνατόν να ζούμε σε ντετερμινιστικό
κόσμο και όμως να αποφασίζουμε ελεύθερα;

- **Π. Μάντη**

Η σύμβαση του Οργανισμού των Ηνωμένων
Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού
United nations' convention on the
rights of the child (uncrc)

- **Γ. Γιαννακόπουλους**

Η τακτική της στρουθοκαμήλου

- **Ι. Μπουρής**

Ηλεκτρονική διαβούλευση στην βελτίωση
του προφίλ τμημάτων ΑΕΙ τεχνολογικού κύκλου:
Η περίπτωση του τμήματος Διοίκησης
Επιχειρήσεων του ΤΕΙ-Α

του Γ. Γιαννακόπουλου*

Η τακτική της στρουθοκαμήλου

Αφού διατυπώσαμε, όλοι μας λίγο - πολύ, την αντίθεση μας ή έστω τις διαφωνίες μας στα όσα προβλέπει ο νέος νόμος για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, είναι πια καιρός να δούμε αν μπορούμε να συμφωνήσουμε στους στόχους και τις επιδιώξεις μας από δω και μπρος. Να διευκρινίσουμε αν προσβλέπουμε στο ίδιο **μέλλον για το ΤΕΙ Αθήνας** και μετά να διαλέξουμε το δρόμο που θα μας οδηγήσει εκεί. Όσα προηγήθηκαν και ακολούθησαν την υπερψήφιση (από εντυπωσιακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία) του νέου νόμου, απέδειξαν περίτρανα ότι τα ΤΕΙ δεν έχουν την αποδοχή και την αναγνώριση που επιθυμούμε. Ο πολιτικός κόσμος με λίγες εξαιρέσεις συντάσσεται με την άποψη που ξεκάθαρα διατύπωσε ο κ. Πανάρετος (αυτός τουλάχιστον δε μασάει τα λόγια του): «Τα ΤΕΙ ξέφυγαν από το σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκαν και είμαστε όλοι υπεύθυνοι. Τα ΤΕΙ πρέπει να ξαναβρούν το στόχο τους». Με άλλα λόγια τα ΤΕΙ πρέπει να καθηλωθούν στη δεύτερη ταχύτητα της «ενιαίας» κατά τα άλλα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ο νέος νόμος αυτό το στόχο υπηρετεί για τον απλούστατο λόγο ότι αυτή φαίνεται να είναι η κοινή πεποίθηση. Αυτό λένε (φανερά ή συγκαλυμμένα) σε κάθε ευκαιρία υπουργοί (αρμόδιοι και μη), πολιτικά κόμματα, μέσα μαζικής επικοινωνίας, καθηγητές και φοιτητές πανεπιστημίων, απλοί άνθρωποι και πολλές φορές και εμείς

οι ίδιοι. Το όνομα και μόνο έχει δυστυχώς αναδειχθεί σε αμάχητο τεκμήριο.

Αυτή λοιπόν είναι η κατάσταση, δυσάρεστη και καταφανώς άδικη σε πολλές περιπτώσεις αλλά αναγνωρίσιμη δια γυμνού οφθαλμού. Από τη στιγμή που τα ΤΕΙ διαχωρίζονται από τα πανεπιστήμια σε συμβολικό, τυπικό και ουσιαστικό επίπεδο, είναι μάταιο να διεκδικούν κάτι που εξ ορισμού φαίνεται να μην τους ανήκει. Δεν είναι δυνατό από τη μια μεριά να δεχόμαστε τον αυθαίρετο και εξ ορισμού ποιοτικό διαχωρισμό, υιοθετώντας το λεγόμενο «διακριτό ρόλο» -χωρίς να διεκδικούμε καν ξεκάθαρο και αποδεκτό ορισμό αυτού του εφευρήματος- και από την άλλη να ζητάμε ίση μεταχείριση. Είναι χαρακτηριστικό ότι η συζήτηση που γίνεται τους τελευταίους μήνες σχετικά με το νέο νόμο και την ανώτατη εκπαίδευση γενικά, έχει ως αντικείμενο αποκλειστικά το «πανεπιστήμιο». Τα ΤΕΙ αναφέρονται πάντα σαν συμπλήρωμα των... ΑΕΙ. Πράγμα μάλλον φυσικό καθώς τα αρκτικόλεξα αυτά δημιουργήθηκαν για να περιγράψουν τα δυο επίπεδα της ανώτατης εκπαίδευσης, τα οποία πριν από χρόνια αναφέρονταν ως «ανώτερη» και «ανώτατη». Θα μπορούσα επί μακρόν να επιχειρηματολογήσω για την δύναμη που έχουν οι λέξεις και το νόημά τους. Περιορίζομαι να αναφέρω ότι, όπως τουλάχιστον φάνηκε, το υπουργείο συζήτησε

*Ο κ. Γ. Γιαννακόπουλος είναι καθηγητής και Διευθυντής στη Σχολή Διοίκησης και Οικονομίας του ΤΕΙ-Α

να δώσει τη δυνατότητα εκπόνησης διδακτορικών διατριβών στα ΤΕΙ, όχι όμως και να καθιερώσει κοινή ονομασία για τα όργανα διοίκησης των ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης.

Παρεμπιπτόντως αναφέρω, ότι υπάρχουν παραδείγματα (γνωστά σε όλους) πανεπιστημιακών ιδρυμάτων που είναι ασυγκρίτως κατώτερα από το ΤΕΙ Αθήνας, έχουν όμως επαρκές (μπορεί και πλεονάζον) προσωπικό και μπορούν να δίνουν διδακτορικά διπλώματα, απλώς γιατί φέρουν την ονομασία «πανεπιστήμιο». Για να μη τα πολυλογούμε, η πραγματικότητα είναι γνωστή σε όλους και κανείς δεν μπορεί παραπλανηθεί εκτός αν το θέλει: Τα ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης σε όλο τον κόσμο ονομάζονται πανεπιστήμια. Ακόμη και τα γερμανικά Fachhochschule (που φαίνεται να είναι το όψιμο πρότυπο της υπουργού Παιδείας) στις εξωτερικές τους σχέσεις χρησιμοποιούν τον όρο University of Applied Sciences. Τα υπόλοιπα περί «παράλληλων τομέων» (σημ. παράλληλες λέγονται οι γραμμές που δεν συναντώνται ποτέ) ισχύουν μόνο στην Ελλάδα, που επιζητά «εξωστρέφεια και διεθνοποίηση» με κινητήριο δύναμη τις γνωστές συντεχνίες.

Δεν υποστηρίζω τη μετονομασία σε μια νύχτα των ΤΕΙ σε πανεπιστήμια, παρότι αυτό συνέβη με αρκετές ανώτατες σχολές στο παρελθόν. Υποστηρίζω ότι η χώρα χρειάζεται Πανεπιστήμια Εφαρμοσμένων Επιστημών και Τεχνών και αυτά μπορούν να αναδειχθούν μέσα από μια εξελικτική πορεία και διαδικασίες δίκαιης αξιολόγησης. Αξιολόγησης που θα αφορά όλα τα τριτοβάθμια ιδρύματα και θα οδηγήσει σε ενιαίο ιεραρχικό κατάλογο (ranking).

Ασφαλώς, πολλά μπορεί να επισημάνει κανείς για τον θλιβερό τρόπο με τον οποίο το πολιτικό σύστημα διαχειρίστηκε την ίδρυση ιδρυμάτων και τμημάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην ελληνική περιφέρεια. Όπως επίσης και για την αδιαφορία και την απαξίωση που επιφύλαξε στα τεχνολογικά ιδρύματα. Αυτά όμως δεν αποτελούν αντικείμενο του παρόντος σημειώματος, το οποίο έχει ως αντικείμενο **την μελλοντική πορεία του ΤΕΙ Αθήνας**. Χωρίς καμιά διάθεση εξωραϊσμού ή υπερβολής οφείλουμε να αναγνωρίσουμε, ότι το ίδρυμα μας κατόρθωσε τα τελευταία χρόνια να ξεπεράσει κάθε είδους εμπόδια και να διαγράψει

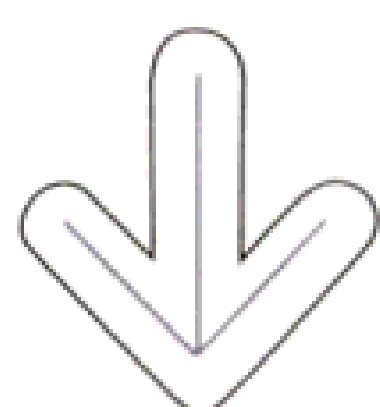
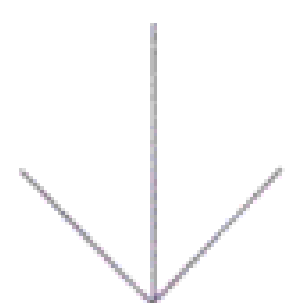
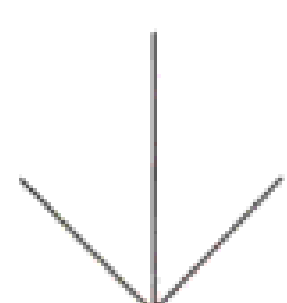
αξιοσημείωτη αναπτυξιακή πορεία. Οι εξωτερικές αξιολογήσεις των τμημάτων του καταγράφουν την αναμφισβήτητη πρόοδό του σε όλους τους τομείς.

Νομίζω ότι είναι καιρός να ορίσουμε με σαφήνεια τους στόχους μας, να δημιουργήσουμε συμμαχίες, να ενισχύσουμε φιλίες, να αγωνιστούμε για την περαιτέρω αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης, να κάνουμε χωρίς δισταγμό αλλαγές και ρυθμίσεις (αυτό σημαίνει και συγχωνεύσεις τμημάτων) που θα ενισχύσουν τη θέση μας, σε ένα όλο και πιο ασταθές περιβάλλον. Δεν είναι αρκετό για το ΤΕΙ Αθήνας να είναι πρώτο στη δεύτερη κατηγορία. Αξίζει να βρίσκεται στην πρώτη κατηγορία και οφείλει να το διεκδικήσει. Η μετεξέλιξη του ΤΕΙ Αθήνας σε Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών και Τεχνών πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να είναι ο στόχος. Στόχος που όσο κι αν φαίνεται μακροπρόθεσμος, πρέπει να γίνει αποδεκτός σύντομα, ώστε να επιδιωχθεί με σχέδιο και συνέπεια. Φυσικά αυτός δεν είναι ο μόνος δρόμος ούτε απαραίτητα ο σωστός. Υπάρχει και πάντα η λύση της «επαγγελματικής εκπαίδευσης», η οποία δεν είναι σωστό να υποτιμηθεί καθώς έχει πολλά να προσφέρει στην ελληνική κοινωνία.

Όπως σημειώνει σε άρθρο του ο καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου (όταν φοιτούσα εκεί ονομαζόταν Πάντειος Ανωτάτη Σχολή Πολιτικών Επιστημών) κ. **Παπαγιάννης, «τα ΤΕΙ πρέπει άμεσα να χαρακτηριστούν ανώτερες δημόσιες σχολές στις οποίες η φοίτηση δεν θα υπερβαίνει τα τρία χρόνια και η κατοχή του πτυχίου θα οδηγεί στην άσκηση συγκεκριμένου επαγγέλματος».**

Τώρα, αν επιθυμούμε για λόγους prestige να διατηρήσουμε και την ψευδεπίγραφη ανωτατοποίησή μας, φαντάζομαι ότι δε θα μας το αρνηθούν. Είναι καιρός να συζητήσουμε ειλικρινά για το τι είμαστε, τι θέλουμε, τι μπορούμε. Μπορεί ο διάλογος να δείξει ότι η «ισότιμη» ένταξη των ΤΕΙ στην «ενιαία» ανώτατη εκπαίδευση, που είναι μια και αδιαίρετη αλλά έχει «δύο παράλληλους και διακριτούς τομείς» να είναι αποδεκτή, χρήσιμη, βολική. Σε καμιά περίπτωση όμως δεν είναι πραγματική και αυτό το ξέρουν όλοι. Είναι καιρός να βγάλουμε το κεφάλι από την άμμο. Η τακτική της στρουθοκαμήλου δεν είναι αποτελεσματική.

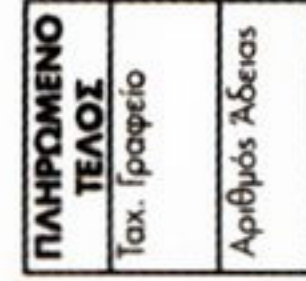
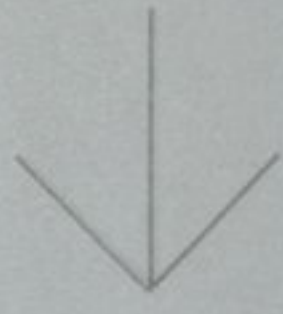

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή (.tiff ή .jpg) σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174, Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

Αν. Σπυριδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISSN 1791-7247

www.teiath.gr